

پنجشنبه 13 دی 1397، 26 ربیع الثانی، 1440-3؛ انبویه 2019

مرگ "حسن صبح" داعی فرقه‌ی اسماعیلیه در الموت در نزدیکی قزوین (518 ق)

مرگ "حسن صبح" داعی فرقه‌ی اسماعیلیه در الموت در نزدیکی قزوین (518 ق)

حسن صبح پس از قبول مذهب اسماعیلی در سال 464 ق، مدتی در مصر بود و سپس به ایران بازگشت. او در ابتدا در خوزستان، اصفهان، یزد، کرمان و دامغان، سرگرم دعوت بود و در همان حال، داعیانی به اطراف فرستاد و بسیاری از مردم را به مذهب خود درآورد. حسن صبح توانست در ششم رجب سال 483 ق به قلعه‌ی اسماعیلیه در الموت در نزدیکی قزوین دست یابد و به گسترش دایره‌ی اسماعیلیه در آنجا پرداخت. کار صباح و دعوت اسماعیلیان با مرگ ملک شاه سلجوقی و به ویژه قتل نظام‌الملک، وزیر مقتدر سلجوقی، فرصت را بیش از قبل در اختیار این فرقه نهاد و شهرت آنان را عالمگیر کرد. حسن، فداییانی تربیت کرده بود که حاضر بودند به اشاره‌ی او، هر کاری انجام دهند. قتل‌های متعدد بزرگانی که مخالف فعالیت اسماعیلیان بودند توسط این فداییان صورت می‌گرفت و باعث ایجاد رعبی عظیم در دل مخالفان گردید. حسن، حتی سلطان سنجر سلجوقی را تهدید به مرگ کرد و پادشاه، از ترس جان، با او آشتی نمود. از آن پس قدرت صبحیان بیشتر از قبل فزونی یافت تا این که، حسن صباح در 26 ربیع‌الثانی 518 ق درگذشت. حسن مردی معتقد و خشک بود و دو پسر خود را به سبب تخلفات مذهبی کشت. او با سلطنت ارثی مخالف بود و پس از خود یکی از سردارانش را به جای خویش برگزید. درگذشت "نیمایوشیج" شاعر نوسرای معاصر (1338 ش)

علی اسفندیاری معروف به نیمایوشیج در سال 1276 ش در روستای یوش در استان مازندران به دنیا آمد. او در مدرسه چندان موفق نبود و به تحصیلات آکادمیک اهمیتی نمی‌داد. انقلاب‌های اجتماعی سال‌های 1300 و 1301، نیما را به کناره‌گیری از مردم و زندگی در میان جنگل‌ها و دامان طبیعت و هوای آزاد کشاند و در آن‌جا اشعار بیشتری سرود. نیما از 1311 ساکن تهران شد و تا اواخر عمر در آن جا ماند. نیما با حرکتی که در طول زندگی خود داشت، نشان داد که از شعر و هنر، ادراکی عمیق و تازه دارد و شایستگی این را داراست که در عرصه سرشار و پر بار ادب فارسی، بنیانگذار شیوه‌ی نوین باشد. بنابراین نیما، شعری را وارد صحنه ادب فارسی نمود که در عین دارا نبودن قافیه و ردیف، دارای وزن و هجا بود. این سبک شعر به شعر نو و شعر نیمایی مشهور است و افراد فراوانی به پیروی از سبک او، هنر آزمایی کرده‌اند. شعر آزاد نیمایی تفاوت‌های آشکاری با شعر سنتی داشته، از لحاظ عاطفی بیشتر جنبه اجتماعی و انسانی دارد و تخیل و صور خیال هر شاعر از تجربه شخص او سرچشمه می‌گیرد. او از لحاظ زبان، هر کلمه‌ی او را در شعر نو به کار می‌برد با این شرط که با کلمات همجوار، بیگانه و ناساز نباشد. به نظر او وزن باید تابع احساسات و عواطف شاعر باشد. نیمایوشیج را به حق، پدر شعر نو فارسی می‌خوانند. از نیمایوشیج به غیر از مجموعه اشعار، آثار دیگری به چاپ رسیده است از جمله: داستان‌ها، اشعار، آثار تحقیقی، یادداشت و نامه‌ها. نیمایوشیج سرانجام در شانزده دی ماه 1338 ش در هفتاد سالگی در تهران بدرود حیات گفت و در امامزاده عبدالله تهران به خاک سپرده شد. سی و چهار سال بعد، در دی ماه 1372، به همت مردم نور و یوش، پیکر نیمایوشیج از امامزاده عبدالله تهران به زادگاهش، یوش منتقل شد و در آن‌جا مدفون گردید.

ابلاغ پیام تاریخی امام خمینی(ره) به "گورباچف" رئیس جمهور اتحاد جماهیر شوروی (1367 ش)

به قدرت رسیدن میخائیل گورباچف در اتحاد جماهیر شوروی، موجب تحولات عظیمی در جهان کمونیسم گردید. حضرت امام خمینی(ره) بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران که ناظر جریان‌های مهم سیاسی بین‌المللی بود، از این فرصت به نحو احسن استفاده کرده و با دعوت جهان کمونیسم به اسلام، در صدد برآمدن تا خلاء به وجود آمده از فروپاشی ماتریالیسم را با جایگزینی اسلام ناب محمدی(ص) پُر نمایند. به همین جهت هیأتی را به سرپرستی حضرت آیت‌الله جوادی آملی به مسکو اعزام داشته تا پیام کتبی معظم‌له را به گورباچف در دعوت به اسلام ارایه دهند. امام خمینی(ره) در این پیام با بینشی برخاسته از مکتب وحی و فراتر از وقایع روزمره و اتفاقات سیاسی، به ترسیم این رویداد مهم پرداختند. استفاده دقیق و بهنگام از این فرصت تاریخی در جهت ابلاغ ندای فطرت و پیام توحید، بیان غنای دین مبین اسلام و آمادگی حوزه‌های علمی به تشیع جهت پاسخگویی به نیازهای فکری و اعتقادی نسل معاصر، برقراری رابطه معنوی و ابراز همدردی و حمایت از مسلمانان شوروی و دیگر کشورهای بلوک شرق، ایستادگی نظام جمهوری اسلامی ایران بر اصل خدشه‌ناپذیر نه شرقی نه غربی و مبارزه با شکل‌های استکبار در چهره‌های مختلف آن، پیش‌بینی شکست قطعی مارکسیسم در میدان عمل و فروپاشی نظام الحادی کمونیسم، هشدار جدی نسبت به فروغلتیدن در دام قطب دیگر استکبار جهانی و نظام سرمایه‌داری غرب، تحقق وعده‌های الهی و بازگشت نهایی جامعه انسانی به فطرت خداجوی خویش، از جمله ویژگی‌ها و نکات

امضای پیمان "استارت 2" بین آمریکا و روسیه (1993م)

مذاکرات محدود ساختن سلاح؛ های استراتژیک، از سال 1969م بین آمریکا و شوروی سابق آغاز شد و در طی چند مرحله به امضای قراردادهای سالت 1 و 2 انجامید. هرچند در این میان پس از تهاجم شوروی به افغانستان، تنش؛ های میان آمریکا و شوروی بروز کرد ولی با روی کار آمدن گورباچف و ایجاد دگرگونی در شوروی و فروپاشی این کشور، مذاکرات محدود ساختن این سلاح؛ ها ادامه یافت و به امضای قرارداد استارت 1 و 2 منجر شد. بر اساس پیمان استارت 2 که در سوم ژانویه 1993م بین رؤسای جمهوری آمریکا و روسیه امضا شد، دو کشور متعهد شدند، دو سوم از تسلیحات زرادخانه هسته؛ ای خود بکاهند. این پیمان در ادامه اهداف پیمان استارت 1 مبنی بر کاهش سلاح؛ های هسته؛ ای آمریکا و روسیه بود. هم؛ چنین دو طرف موافقت کردند که موشک؛ های کوتاه برد و متوسط خود را نابود کنند. آمریکا به این دلیل با انعقاد پیمان استارت 2 موافقت کرد که در پی فروپاشی شوروی، روسیه سیاست همکاری با غرب را در پیش گرفته بود و خطر مهمی برای آمریکا محسوب نمی؛ شد برجسته این پیام است. امام خمینی(ره) در بخشی از این پیام فرمود: "برای همه روشن است که از این پس کمونیسم را باید در موزه؛ های تاریخ سیاسی جهان جستجو کرد، چرا که مارکسیسم جوابگوی هیچ نیازی از نیازهای واقعی انسان نیست... از شما می؛ خواهم درباره اسلام به صورت جدی تحقیق و تفحص کنید و این نه به خاطر نیاز اسلام و مسلمین به شما، که به جهت ارزش؛ های والا و جهان شمول اسلام است."